

Biały Kamyk

Pismo Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Jaworniku

*W Jego Ranach
jest nasze zdrowie...*

(Iz 53, 5)

Drodzy Czytelnicy!

Na naszych głowach nie ma już najmniejszego śladu po popiele, jakim posypano nas w Środę Popielcową rozpoczynając Wielki Post. Woda oczyściła włosy.

Ale czy znak posypania głowy popiołem pozostał w naszych myślach? Na ile uświadomił nam, że popiół jest znakiem naszego przemijania?

Kościół święty przemawia do nas językiem znaków. Gesty, kolory są mową Boga do Jego ludu. Dzisiaj fioletowe szaty kapłańskie wskazują na zmianę naszego wspólnego przeżywania wiary. Fiolet powstaje z połączenia koloru niebieskiego i czerwonego. W sztuce chrześcijańskiej niebieski jest kolorem symbolizującym boskość, czerwony kolorem człowieczeństwa. W fiolecie można, zatem upatrywać walkę ducha z ciałem. Zatem w czasie Wielkiego Postu Jezus mówi fioletowym kolorem o potrzebie nawrócenia. Chrystus mówi do swojego Kościoła: Ludu mój, pragnę twego nawrócenia!

Bóg nie mówi ogólnie, tylko kieruje słowa do Ciebie i mnie: Stanisławie, Mateuszu, Moniko, Katarzyno, Doroto, ks. Sławku... nawróć się! Zaczynaj chodzić do kościoła parafialnego! Żono – ratuj swoje małżeństwo! Mężu – porzuć grzeszną znajomość! Studentko – nie mieszkaj z chłopakiem! Pracodawco – szanuj swoich pracowników! Kapłanie – ofiaruj Mi więcej swojego czasu na modlitwie! Można by długo uszczegóławiać wezwanie Chrystusa do mojego i twojego nawrócenia.

W czasie Wielkiego Postu jesteśmy zaproszeni przez Boga do nowego napełniania się Duchem Świętym. Po pierwsze, Jezus zaprasza nas do solidnej pracy nad modlitwą. Ona zaś zaczyna się od znalezienia czasu i ciszy. Trzeba uwierzyć, że

przebywanie przy wyłączonych mediach elektronicznych jest błogosławieństwem. Kiedy potrafisz pobyć sam ze sobą, wtedy łatwo zaprosić Ducha Świętego. To On uzdalnia nas do modlitwy, a jest tyle spraw, o których warto z Bogiem porozmawiać. Jest tyle spraw, w których Bóg ma mi wiele do powiedzenia.

Po drugie, Jezus zaprasza nas do wybrania właściwego postu. Jezus oczekuje nie tylko ograniczenia pokarmu i napojów, ale także tego, abyśmy się powstrzymali od korzystania z mediów elektronicznych, abyśmy znaleźli czas na spotkanie z drugim człowiekiem. Sens piątkowej wstrzeźmliwości od mięsa jest przecież taki, by nie ze względu na dietę nie zjeść kielbasy, ale żeby na pamięć o śmierci Chrystusa tego dnia bardziej okazać czynienie miłosierdzia potrzebującemu człowiekowi.

Wielki Post jest czasem popiołu na naszych głowach, który przypomina nam o przemijaniu. Jest czasem fioletu, który przypomina o powołaniu nas do życia w jedności z Bogiem. Jest czasem porządkowania naszego życia z Chrystusem przez modlitwę i post. Wszystko to jednak nie miało by sensu, gdyby nie otwarcie się na Ducha Świętego, który nas nawraca. Popiół, fiolet, modlitwa, post są bowiem sposobami działania Ducha Świętego w naszej głowie i sercu.

ks. Sławomir Głuszek

Wysłuchaj nas, o Jezu

Jezu będę Ciebie błagał
I czynił do Ciebie staranie
Żeby część Twego Krzyża
Oparła się o moje ramię

Panie Jezu kiedy miałeś
Zbolałe i skrwawione dłonie
Spraw żeby chociaż kropelka krwi
Oblała moje niegodne skronie

Proszę Cię Jezu Chryste
Żebym mógł razem Tobą
Cierniową koronę nosić
Będę się modlić i Ciebie prosić

Umęczony Jezu swoją męką
Proszę Cię żeby chociaż jedna
Zakrwawiona Twoja rana
Wybroniła nas od pokus szatana

Jezu przez Twoją krwawą mękę
Muszę Ci pomóc Jezu Panie
Jak spotkany Szymon z Cyreny
Włożyć Twój Krzyż na swoje ramię

Więc nośmy wszyscy Krzyż na sobie
Modlitwą Jego mękę wspomagając
Prosząc Bożą Opaczność o łaski
O wieczne zbawienie Jezusa błagać

Dziadek Roman

Rany Cierpiącego Jezusa

Dawid Grzeszkowicz

Okres Wielkiego Postu, który jest czasem przygotowania do Świąt Wielkanocnych i szczególnym okresem w roku liturgicznym do refleksji nad sobą, swoim życiem, postępowaniem i wiarą, skupia się podczas nabożeństw wokół męki Pana Jezusa.

Podczas drogi krzyżowej rozważamy, co Jezus cierpiał podczas drogi na miejsce śmierci – Golgotę. Gorzkie żale skupiają się dodatkowo na chwilach sprzed męki – modlitwie w Ogroju, pojmaniem i skazaniem na śmierć, nie zapominając jednocześnie o przeżyciach cierpiącej wraz z Jezusem Maryi. Jednak rzadziej wspominamy o ranach Jezusa, jakie na Jego ciele pozostawiły świszczące w powietrzu bity katów, uderzenia żołnierzy, czy ciężar krzyżowego drzewa.

Jedną z postaci, której zadaniem było przypomnienie ludzkości o modlitwie do ran Jezusa była siostra Maria Marta Chambon (1841–1907). W wieku 33 lat otrzymała stygmaty, a w latach 1869 do 1873 wizytka zachowywała całkowity post, przyjmując jedynie cząstki konsekrowanej hostii. Pomimo braku pokarmu prowadziła normalny, intensywny tryb życia zakonnego. We wrześniu 1867 r. podczas ekstazy widzenia poznała misję, którą powierzał jej Bóg Ojciec: przypomnienie ludziom o wartości nabożeństwa do Świętych Ran Zbawiciela. Potem Jezus wyjaśniał, jak wielką moc mają Jego Rany w nawracaniu grzeszników, uświęceniu wiernych, znoszeniu cierpień, w pomaganiu duszom czyśćcowym. Nauczył ją także modlitwy, którą miała nieustannie odmawiać w różnych potrzebach: „Ojcie Przedwieczny, ofiaruję Ci Rany Pana naszego Jezusa Chrystusa na uleczenie ran dusz naszych. O mój Jezu, przebaczenia i miłosierdzia, przez zasługi Twoich

Świętych Ran”. Dziś znamy ją jako Koronkę do Najświętszych Ran Pana Jezusa.

Święty Bernard z Clairvaux żyjący w XII wieku pewnego razu na modlitwie zapytał Jezusa, jaki był Jego największy ból nieznanym wiernym. Otrzymał taką odpowiedź: „Miałem na Ramieniu Ranę, na trzy palce głęboką, którą Mi zadał ciężki krzyż, gdy go niosłem na miejsce Mojej śmierci: Ta Rana dolegała Mi bardziej niż wszystkie inne. Lecz o tej Ranie ludzie wcale nie myślą, dlatego, że jest im prawie zupełnie nieznaną. Dlatego oddawaj cześć tej Ranie, a o cokolwiek prosić będziesz Mnie w imię świętej Rany, to ci uczynię, i wszyscy, którzy tę Ranę czcić będą, doznają ode Mnie wiele łask i miłosierdzia”. Teraz, znając moc Świętej Rany Ramienia możemy modlić się do niej słowami modlitwy św. Bernarda z Clairvaux: „O najukochańszy Jezu, mój Ty najcichszy Baranku Boży, ja, biedny grzesznik pozdrawiam Cię i czczę Tę Ranę Twoją Najświętszą, która Ci sprawiła ból bardzo dotkliwy, gdyś niosł krzyż ciężki na Swym Boskim Ramieniu – ból cięższy i dotkliwszy niż inne twoje Rany na Twoim Świętym Ciele. Uwielbiam Cię, oddaję cześć i pokłon z głębi serca. Dziękuję Ci za tę najgłębszą i najdotkliwszą Ranę Twojego Ramienia. Pokornie proszę, abyś dla tej srogiej boleści Twojej, którą wskutek tej Rany cierpiełaś i w imię Krzyża Twego ciężkiego, któryś na tej Ranie świętej dźwigał, ulitować się

raczył nade mną nędznym grzesznikiem, darował mi wszystkie grzechy i sprawił, abym wstępując w Twoje krwawe ślady doszedł do szczęśliwej wieczności”.

Chcąc ujrzeć, jak wyglądało ciało Jezusa pokryte ranami zadanymi podczas męki, powinniśmy wybrać się do Hiszpanii na Uniwersytet Bractwa w Cordobie, gdzie rzeźbiarz i profesor Uniwersytetu Sewilskiego – Juan Manuel Minarro na podstawie badań Całunu Turyńskiego wraz z zespołem naukowców wykonał posąg Jezusa na krzyżu z zaznaczonymi wszystkimi ranami, jakie były na ciele owiniętym w Całun Turyński. Na posągu możemy zobaczyć m.in.: opuchniętą i posiniaczoną prawą stronę twarzy ze względu na złamanie kości policzkowej. Język i palce u nóg są koloru niebieskawego, co wskazuje na typową niewydolność serca. Rany pokazują ślady pozostałe po rzymskich biczach stosowanych przy wymierzaniu kar, z metalowymi kulkami z kolcami na końcu, żeby rozrywać skórę. Skóra na kolanach pokazuje zadrapania powstałe na skutek upadków.

Widząc ten wstrząsający posąg widzimy jak bardzo Bóg musi nas kochać, gdyż wydał swojego Syna na straszne męki, byśmy mogli być zbawieni. W okresie Wielkiego Postu dziękujemy za to w szczególności. ■

Świadkowie Tajemnicy

Andrzej Pawłowski

To tytuł bogato ilustrowanej książki Grzegorza Górnego i Janusza Rosikonía o relikwiach pasyjnych. Podążmy ich śladem.

Święty Krzyż oraz trzy Święte Gwoździe został odnaleziony przez św. Helenę 14 września 326 r. w starej cysternie nieopodal Golgoty, gdzie wrzucono wszystkie trzy krzyże – dotyczyły one ciał umarłych i nie mogły być przez Żydów już do niczego użyte. Legenda głosi, że Krzyż Pański rozpoznano po tym, że uzdrowiona została chora kobieta, która go dotknęła. Jednak już w 395 r. św. Ambroży oznajmił, że dokonano tego na podstawie tabliczki, titulus, gdzie wypisane było imię i wina Skazańca – Jezus Nazarejczyk król żydowski.

Krzyż został podzielony, zgodnie z ówczesną praktyką dzielenia cennych relikwii, na trzy, a Titulus na dwie, części – jedna z nich i lewa połowa Titulus z napisem *Rex Judeorum* pozostały w Jerozolimie. Czczono je przez trzy kolejne wieki w wzniesionej w tamtym czasie Bazylice Grobu Pańskiego. Pozostały dokładne opisy tych relikwii w relacjach pielgrzymów – Titulus wykonany został z drzewa orzechowego i miał ok. 50 cm długości (cały). W roku 638 Jerozolima została zdobyta przez muzułmańskich Arabów. Patriarcha św. Sofroniusz bojąc się, że najeźdźcy zniszczą relikwie podzielił Krzyż na 15 części i rozesłał do znakomitszych kościołów w Europie i Gruzji. Na

miejsu pozostały tylko dwa niewielkie fragmenty, zachowane częściowo do dzisiaj. Częściowo, bo Krzyżowcy władający Świętym Miastem w XII w. przekazywali lub nawet sprzedawali kolejne małe fragmenty (drzazgi) Krzyża do bogatych ośrodków chrześcijańskich. Uzyskane pieniądze wspierały ciągle zagrożone przez muzułmanów Królestwo Jerozolimskie. Kolejna część Krzyża i Titulus zniknęła z dziejów po ostatecznym zdobyciu kraju przez sultana Saladyna w roku 1187.

Druga część Krzyża, prawa połowa Titulus i jeden Gwóźdź, a nawet sporo worków z ziemią zebraną na Golgocie, św. Helena zabrała ze sobą do Rzymu, gdzie zbudowała dla nich Bazylikę Św. Krzyża. Relikwie dla bezpieczeństwa wmurowano w jej ściany. W roku 1496 zostały wydobyte i umieszczone we wspaniałych relikwiarzach, w których mogli je czcić coraz liczniejsi pielgrzymi. W 1629 r. główny fragment Krzyża przeniesiony został do nowo wybudowanej Bazyliki Św. Piotra na Watykanie i umieszczony w specjalnej kaplicy. Niewielkie fragmenty Krzyża i Titulus pozostały nadal w Bazylice Św. Krzyża, skąd w roku 1798 usiłowali je zrabować żołnierze francuscy po zajęciu Rzymu. Na szczęście zadowolili się tylko drogocennymi pustymi relikwiarzami, które oddali im mnisi, ukrywając same relikwie.

Trzecią część Krzyża Świętego i dwa Gwoździe św. Helena przesłała do swojego syna – cesarza Konstantyna Wielkiego do Konstantynopola, nowo przebudowanej stolicy cesarstwa Bizantyńskiego. Duży fragment Krzyża umieszczony został na szczycie wspaniałej kopuły nad głównym placem miasta skąd mierzono odległości do wszystkich miejsc w cesar-

Święty Gwóźdź na Wawelu

stwie. Było to symboliczne wskazanie światu, że jego centrum stanowi Krzyż Jezusa Chrystusa. Większa część relikwii znalazła się jednak w skarbcu cesarskim. W przeciągu wieków kolejne jego części przekazywane były zaprzyjaźnionym władcom wielu krajów chrześcijańskich skąd, choć ponownie rozdrabniane, jednak otoczone pełnym kultem trafiały do bardzo wielu kościołów, klasztorów, szpitali, pałaców czy nawet do małych relikwiarzy noszonych na szyi. Tak też w roku 1006, poprzez węgierski Estergom i św. Emeryka (syna króla Węgier), trafiła część Krzyża Pańskiego do Polski do nowo powstającego opactwa Benedyktynów nazwanego z tej przyczyny Święty Krzyż w górach Świętokrzyskich.

Przełomem w dziejach bizantyńskich relikwii było zdobycie i obrabowanie Konstantynopola w roku 1204 przez uczestników IV Wyprawy Krzyżowej. Miasto to, od blisko tysiąca lat kulturalna i gospodarcza, a poniekąd też i religijna stolica chrześcijaństwa, było bajecznie bogate nie tylko w złoto, lecz także w cenniejsze od niego relikwie. Wielka ich masa wpadła w ręce agresorów i ich mocodawców – głównie Wenecji, jej kupców i handlarzy. Mnóstwo prawdziwych i fałszywych relikwii rozlało się po najdalszych zakątkach Europy. Pojawił się następny problem, nie do końca rozwiązany do dziś. Co jest autentycznym, a co dziełem sprytu i chci-

Zachowana połowa Titulus

wości średniowiecznych cwaniaków. Luter zarzucał, że gdyby razem zebrać wszystkie czczone części Krzyża Świętego, to byłoby ich dużo więcej niż jeden krzyż. W XIX w. naukowcy postanowili zweryfikować to twierdzenie. Okazało się że wszystkie znane fragmenty (o dowiedzionym pochodzeniu) to zaledwie nieco ponad 1/10 objętości Krzyża Chrystusowego. Oczywiście są też tzw. relikwie wtórne, które były tylko dotknięte do oryginalnych i też wielokrotnie są objęte pobożną troską. Często była też praktyka, że niewielki odłamek oryginalny wbudowywano w nowo rekonstruowaną całość. Dotyczy to zwłaszcza 36 znanych relikwii Świętych Gwoździ, choć odnaleziono ich przecież tylko trzy.

Opactwo Święty Krzyż

Jednak trzeba mieć świadomość, że wielkość relikwii tkwi nie tylko w ich pochodzeniu, ale także, a może

przede wszystkim w łaskach i ufnej miłości do Pana Boga, która towarzyszy ich kultowi. Pielgrzymujemy więc do uznanych przez Kościół miejsc, gdzie towarzyszą one naszej modlitwie.

Najbardziej znane relikwie Krzyża Świętego znajdują się w kościele św. Guduli w Brukseli (największa część), w bazylikach św. Piotra i Krzyża Świętego w Rzymie oraz katedrze paryskiej Notre Dame (podarowane tam przez polską królową Annę Gonzagę i Jana Kazimierza), a w Polsce na Św. Krzyżu.

Największe relikwie Krzyża Świętego w naszym kraju znajdowały się w kościele dominikanów w Lublinie. W 1991 roku zostały one zrabowane, a sprawców świętokradztwa dotąd nie wykryto. Jednak nie tracimy nadziei, bowiem skradzione w 1960 r. z wileńskiej Kalwarii częś-

ki Krzyża, zostały zwrócone przez skruszonego sprawcę po... 42 latach.

Tradycja kultu Krzyża Świętego w Kościele w Polsce sięga najdawniejszych czasów. Przykładem są wezwania Krzyża Świętego nadane ponad 100 kościołom (także naszemu), wiele nazw miejscowości i tysiące Krzyży tkwiących w naszej Ziemi od Giewontu aż po Bałtyk. ■

Wielki Post

Przyszła Jezus do nas, by nas ludzi słabych,
Przez męczeństwo Swoje i śmierć Swoją zbawić.
Dni czterdzieści pościł w modlitwie, skupieniu,
By się przygotować do ofiary spełnienia.
Wiedząc jaka trudna jest Twa Jezu misja,
Trzy razy Ci szatan mówił: Do mnie przystań.
Pokłon złóż mi tylko, ja dam Tobie wszystko.
Jezus odpowiedział, że bezcenna jest Mu z Ojcem bliskość.
Nauczałeś Jezu, gdy przez ziemię szedłeś,
Spotykałeś tłumy, w drodze życie wiodłeś.
Wielu chciało Ciebie na tej drodze spotkać,
By posłuchać nauki, by przy Tobie zostać.
Cuda wielu widziało, wielu doświadczało,
Kierowała Tobą do człowieka miłość.
Przyszłeś, by przybliżyć królestwo niebieskie.
Co chcesz od nas Jezu? Nasze czyste serce.
Wszystko na tym świecie, to jedynie chwila,
Wieczność dla człowieka w domu Boga miła.
Zastanów się w głębi serca człowieku mizerny,
Czy chcesz tylko chwilą ziemską cieszyć byt swój mierny?
Wielki Post, szczególnie to okres skupienia.
To czas drogocenny, czynów swoich przemyślenia.

Marcin

Franciszka Rzymianka

ur. 1384, zm. 1440 r.

Franciszka Rzymianka (Francesca Romana, „Ceccolella”), św., założycielka zgromadzenia, patronka

Rzymu, kobiet i kierowców (od 1925 r.); pomocna w mękach czyścowych i w przypadku zarazy. Pocho-

dziła ze szlacheckiego rodu Buscy i była spokrewniona z rodami Orsinich, Savellch i Melliich. Już mając jedenaście lat, chciała wstąpić do klasztoru, jednak rodzice nie wyrazili na to zgody. W wieku dwudziestu lat poślubiła bogatego szlachcica rzymskiego Lorenzo de Ponzianiego, urodziła czworo dzieci i przez czterdzieści lat była przykładną małżonką. Opiekowała się też chorymi w szpitalach i wszystkim, którzy znaleźli się w potrzebie. W 1425 r. założyła przy kościele Santa Maria Nuova w Rzymie Zgromadzenie Bernardynek Oblatek, żeńską gałąź oliwetanów, które nazwała Compagnia delle Oblate del Monastero Olivetano di Santa Maria Nuova. Po

śmierci męża wstąpiła do tego zgromadzenia (1436) i po kilku dniach została jego przełożoną. Liczne wizje, których doświadczała, miały być wyrazem jej duchowego kontaktu ze swym Aniołem Stróżem. Zmarła w Rzymie. Doczesne szczątki Franciszki spoczęły w bazylice Santa Maria Nuova (obecnie pod wezwaniem Santa Francesca Romana). Papież Paweł V kanonizował ją w 1608 r.

Wspomnienie: 9 marca; Ikonografia: jako benedyktynka, przepasana i w białym welonie; obok stoi jej kierownik duchowy, oliwetanin Don Giovanni Matteotti; z koszem wypełnionym chlebem lub z wiązką chrustu (dla biednych) ■

Abby Johnson, bohaterka filmu „Nieplanowane” w Krakowie:

Aborcja to zło, a ze złem nie można iść na żaden kompromis

Justyna Tyrka

12 lutego 2020 roku w Sanktuarium Miłosierdzia Bożego w Krakowie-Łagiewnikach odbyło się spotkanie z Abby Johnson, która jest główną bohaterką książki i filmu pt. *Nieplanowane*. Była dyrektorką ośrodka Planned Parenthood, wygłosiła swoje świadectwo, podczas którego apelowała do Polaków o przyjęcie jednoznacznej postawy wobec tzw. „kompromisu aborcyjnego”.

Abby opowiedziała historię swojej pracy w klinice, w której planowano zwiększyć ilość aborcji, by powiększyć jej dochód. Wspomniała w jaki sposób przebiegło jej nawrócenie od momentu, gdy podczas zabiegu widząc ekran maszyny ultrasonograficznej, na własne oczy przekonała się, że aborcja to zabijanie bezbronnych dzieci. Przyznała, że ten widok był dla niej horrorem i na zawsze pozostanie w jej pamięci.

Powiedziała, że wielokrotnie zastanawiała się, co powiedzieć do Polaków i podczas modlitwy wracało do niej słowo „kompromis”. Z poruszeniem stwierdziła, że w imię tzw. „kompromisu aborcyjnego” w Polsce zabija się około dwóch tysięcy bezbronnych dzieci, którym odbiera się

prawo do życia ze względu na niepełnosprawność lub sposób w jaki zostały poczęte. – Polsko, to jest twoje przebudzenie, twoje ostrzeżenie – stwierdziła i powiedziała, że cały świat zwraca swe oczy na Polskę, która powinna przestać iść na kompromis i zacząć bronić niewinnych dzieci. Zauważyła, że nie wystarczy sama modlitwa, ale potrzebne jest działanie. – Musimy modlić się, ale też zacząć działać. To nie wystarczy, niewinne istoty są zabijane w tym momencie – powiedziała. Przypomniała w jaki sposób bierność ludzi doprowadziła do rozprzestrzenienia się aborcji w świecie, np. w Islandii „wyeliminowano” Zespół Downa, dokonując aborcji dzieci nim dotkniętych. Stwierdziła, że Polakom wydaje się, że ich to nie dotyczy lecz również w polskim parlamencie są osoby gotowe podpisać prawo aborcyjne. Podkreśliła, że w zbliżających się wyborach i każdy powinien zagłosować w nich za życiem, wybierając kandydata pro-life. – Proszę, zróbcie coś. Zróbcie wszystko, co w waszej mocy, by oddalić ten kompromis. Nigdy nie można iść na kompromis ze złem. Aborcja od początku jest czystym

złem i nie jest akceptowalna w żadnym wypadku. Żadnych wymówek, żadnych kompromisów, po prostu jest zła – apelowała.

Na zakończenie nawiązała do słów św. Jana Pawła II: – Nie lękajcie się. Bóg nie dał nam ducha bojaźni, dał nam ducha siły. Użyjcie tej siły, żeby bronić te najmniejsze, które nie mogą się same obronić. Brońcie ich. Cały świat na was patrzy, Polsko. Patrzmy na was i oczekujemy, że będziecie walczyć, robić to co powinniście. Czekamy aż wstaniecie i zaczniecie działać, bronić nienarodzonego życia.

Świadectwo Abby Johnson w całości jest dostępne na kanale YouTube Archidiecezji Krakowskiej. ■

Wiadomości z Archidiecezji

• Od pierwszego piątku Wielkiego Postu rozpoczęły się internetowe rekolekcje wielkopostne Archidiecezji Krakowskiej pt. „Co biblista i liturgista mają do powiedzenia o Eucharystii?”. Poprowadzą je ks. dr. Wojciech Węgrzyniak oraz ks. dr. Krzysztof Porosło. Przez cały Wielki Post w każdy poniedziałek, środę i piątek o godz. 6.15 na kanale YouTube Archidiecezji Krakowskiej będą pojawiały się odcinki, w których prowadzący będą rozważać kolejne elementy Eucharystii z perspektywy biblisty i liturgisty. Każdemu odcinkowi będzie towarzyszyć challenge, czyli zadanie, które ma sprawić, że oglądający wykorzystają Wielki Post jako okazję do przemiany siebie.

• Papież Franciszek w orędziu na Wielki Post 2020 zwrócił uwagę wiernych, że Pascha Chrystusa przez moc Ducha Świętego jest aktualna i pozwala dostrzec Jezusa w cierpiących. Podkreślił, że nie można pozwolić, by czas nawrócenia minął bezowocnie i zauważył, że niewłaściwe używanie środków masowego przekazu może zagłuszyć dialog z Bogiem. – Także dzisiaj ważne jest wezwanie ludzi dobrej woli do dzielenia się swoimi dobrami z najbardziej potrzebującymi poprzez jałmużnę, jako formę osobistego uczestnictwa w budowaniu świata bardziej sprawiedliwego – wskazał i powiedział, że z jego inicjatywy od 26 do 28 marca 2020 roku w Asyżu spotkają się ekonomiści i ludzie mający wpływ

na kształt świata, by nakreślić kontury sprawiedliwej gospodarki, która będzie sprzyjała włączeniu.

- Codziennie w całym okresie Wielkiego Postu (z wyłączeniem niedziel i Wielkiego Tygodnia) w Krakowie odprawiana jest Msza święta w jednym z wybranych kościołów stacyjnych. Tradycja ta narodziła się w starożytnym Rzymie, gdy wierni wraz z papieżem pielgrzymowali do świątyń związanych z męczennikami. Krakowskie kościoły stacyjne zostały wybrane na podstawie analogii do rzymskich pierwowzorów, w związku z liturgią słowa lub ze względów topograficznych. Wszelkie szczegółowe informacje na ten temat można znaleźć na stronie: <https://diecezja.pl/koscioly-stacyjne-2020/>.

- W tym roku wielkopostne skarbonki Caritas, do których dzieci wrzucają drobne pieniądze w ramach wyrzeczeń, wspomogą seniorów. W akcji weźmie udział 130 parafii Archidiecezji Krakowskiej.

- W 17. krakowskim Półmaratonie Marzanny wystąpi drużyna Dzieła Pomocy św. Ojca Pio. Inicjatywa ta ma zwrócić uwagę na problem bezdomności, jej hasło to: „Ulica dobra do biegania, nie do mieszkania”. Do drużyny Dzieła Pomocy zapisać może się każdy, kto chce nadać sens swemu występowi w półmaratonie. Zgłoszenie należy wystać na adres: biegaj-zdzielem@dzielopomocy.pl.

- Metropolita krakowski abp Marek Jędraszewski serdecznie zaprasza wszystkich chętnych do udziału w Narodowej Pielgrzymce do Rzymu z okazji 100. Rocznicy urodzin św. Jana Pawła II. - W Wiecznym Mieście spotkamy się już w sobotę 16 maja o godz. 11.00 na Eucharystii w Bazylice św. Piotra przy grobie św. Jana Pawła II. Sobotni wieczór z kolei przeznaczony będzie na wspólne świętowanie w Domu Polskim Jana Pawła II w Rzymie (Via Cassia 1200). Wreszcie kulminacyjnym wydarzeniem Pielgrzymki będzie uczestnictwo we Mszy św. dziękczynnej za życie i cały pontyfikat św. Jana Pawła II, którą następnego dnia, w niedzielę 17 maja o godz. 10.30, na Placu św. Piotra odprawi Ojciec Święty Franciszek – napisat arcybiskup w zaproszeniu, skierowanym do wszystkich archidiecezjan.

- Senat Uniwersytetu Papieskiego w Krakowie popart inicjatywę ogłoszenia św. Jana Pawła II doktorem Kościoła i współpatronem Europy.

- 4 marca w Kinie Kijów odbyła się premiera filmu o Janie Pawle II „Lubię patrzeć jak wschodzi słońce”. - W obliczu stulecia urodzin Jana Pawła II nie wystarczy, że będziemy kochać Jana Pawła II, nie wystarczy, że będzie w naszych sercach, on musi wejść na nowo w nasze myśli, w nasze umysły. Młodemu pokoleniu natomiast trzeba Jana Pawła na nowo i ciekawie opowiedzieć – powiedziała reżyserka i autorka scenariusza dr Paulina Guzik.

JT

Trzy, pełne emocji brązy dla najmłodszych!

dh Piotr Norek

Członkowie Młodzieżowej Drużyny Pożarniczej z naszej jednostki, przygotowujący wcześniej i doglądani przez opiekunów, brali udział w I Halowym Turnieju Młodzieżowych i Dziecięcych Drużyn Pożarniczych, organizowanym przez OSP Nowa Wieś na Hali Widowiskowo-Sportowej w Dobczycach.

W turnieju brało udział po kilka drużyn z jednostek: OSP Nowa Wieś, OSP Brzączowice, OSP Kornatka, OSP Gruszów i OSP Jawornik. Konkurencje odbywały się w kategoriach Młodzieżowe Drużyny Pożarnicze oraz Dziecięce Drużyny Pożarnicze. Każda z kategorii była dzielona jeszcze na dwie podkategorie: żeńska oraz męska/mieszana. Wśród naszych najmłodszych wyłoniono trzy drużyny, które zajęły trzy trzecie miejsca, za co należą się serdeczne gratulacje i uznanie: • drużyna mieszana DDP: Franciszek Wil-

kołek, Szymon Szewczyk, Mateusz Graliński, Weronika Cudak, Marcin Cudak, • drużyna żeńska MDP: Patrycja Cudak, Natalia Norek, Aleksandra Wilczyńska, Anna Papiernik, Karolina Kanicka, • drużyna mieszana MDP: Przemysław Rozum, Dominika Kaczmarczyk, Kacper Cudak, Bartłomiej Suder, Dawid Filuciak

Każda drużyna wykonywała trzy konkurencje. W pierwszej, wyznaczony przez opiekuna przedstawiciel miał za zadanie wypełnić test 15 pytań zamkniętych o tematyce pożarniczo-ratowniczej. Kolejną konkurencją była sztafeta pożarnicza z przekazywaną prądownicą, a ostatnią ćwiczenie bojowe.

Najmłodszy po odbyciu turnieju są bardzo zadowoleni i z pewnością będą chcieli startować w kolejnych edycjach. Taki turniej jest wspaniałym przykładem na to, jak młodzież i dzieci mogą aktywnie i owocnie spędzać czas.

Przed nami jeszcze dwa, istotne tegoroczne zmagania: Ogólnopolski Turniej Wiedzy Pożarniczej - etap gminny oraz Miejsko-Gminne Zawody Sportowo-Pożarnicze MDP z Gminy Myślenice. Będzie działało się wiele! Zapraszamy kolejnych młodych do naszej jawornickiej drużyny! Zapewniamy niezapomnianą przygodę w tajnikach pożarnictwa i ratownictwa!

Wielkopostne doskonalenie wiary

Wacław Szczotkowski

Który to już raz przeżywam Wielki Post? Jeśli chodzi o mnie, to pewnie co najmniej pięćdziesiąty. I za każdym razem inaczej. A co najważniejsze, coraz dojrzalej.

Czy jest mi on potrzebny? Bez względu na to. Gdy spojrzę wstecz na swoje życie, to ten specjalny czas łaski w ciągu roku, właściwie przeżyty i wykorzystany umacniał moją więź z Panem Bogiem, a co za tym idzie czynił mnie bardziej dyspozycyjnym wobec Niego, bardziej posłusznym Jego woli i skorym do zmiany i poprawy życia.

Kościół mając na względzie dobro swoich wiernych, wyznaczył taki specjalny odcinek czasu w ciągu roku liturgicznego, aby chrześcijanin, uczeń Chrystusa, który poplątał się na drodze życia, miał sposobność przybliżyć się do kochającego Ojca i przytulić się do Niego.

Spróbujmy dla lepszego zrozumienia posłużyć się analogią i skorzystać z obrazu świata sportu. Jeśli ktoś miał okazję obejrzyć zmagania kolarzy, to na pewno zauważył, że podczas etapu kolarze mają do przejechania tzw. odcinek specjalny. Podczas tego odcinka aktywny kolarz ubiega się o dodatkowe punkty, czyli taką bonifikatę, która będzie miała znaczenie i przyniesie mu laur na koniec wieloetapowego wyścigu. Oczywiście, że cały etap jest ważny i zwycięstwo etapowe również, ale punkty zbierane na odcinku specjalnym, wyróżniają sportowca, podkreślają jego wartość i wyjątkowość. Odnosząc ten przykład do naszego życia duchowego, można by przyrównać etap kolarski do roku liturgicznego, a wieloetapowy wyścig, do podążania ku mecie naszego życia. Ten odcinek specjalny, podczas którego mamy się wykazać wyjątkową aktywnością, to czas Wielkiego Postu. Wtedy mamy ubiegać się o „punkty”; na modlitwie,

w poście i jałmużnie. Wówczas na pewno nie ominie nas „bonifikata”, czyli łaska Boża. Bo Bóg jest Łaskawy, Miłosierny, Sprawiedliwy i Nieśkończenie Dobry. Warto zatem na tym „odcinku specjalnym” wykazać się żywotnością, dynamizmem i zapale, aby jeszcze bardziej doskonalili wiare, ożywiać miłość i wzmacniać nadzieję.

Pan Jezus na początku Wielkiego Postu, w Środę Popielcową wskazuje nam trzy sposoby odnowy duchowej. Pierwsza możliwość to modlitwa, która oczyszcza i uwalnia moje serce w relacji do Pana Boga. Uczy kochać Go całym sercem, całym umysłem, z całej duszy i ze wszystkich sił. Druga metoda to jałmużna, która oczyszcza i uwalnia serce w relacji do drugiego człowieka. Pomaga kochać bliźniego jak siebie samego. Trzecie rozwiązanie to post, który oczyszcza i uwalnia moje serce w relacji do samego siebie. On pozwala temperować egoizm i uwalniać się od tego, co krępuje moje człowieczeństwo i Boży obraz w nim ukryty.

Jeśli te chrześcijańskie uczynki pokutne będą autentyczne i czynione w ukryciu, to z pewnością poprowadzą do prawdziwego nawrócenia, przemiany serca i pojednania z Panem Bogiem. W takiej postaci Pan Jezus przedstawia program na Wielki Post i wyjaśnia prawdziwy sens

praktykowania tych pobożnych gestów oraz zabiegów, a także tłumaczy, jak zachowywać się, aby pościć, aby dzielić się z innymi, aby solidaryzować się z potrzebującymi, aby ożywiać nasze życie nieustanną modlitwą do Ojca, który jest w niebie.

W drugą niedzielę Wielkiego Postu słyszymy w Kościele Ewangelię o przemienieniu Pana Jezusa na górze Tabor. Wielki Post to czas przemiany serca, jak już wcześniej sobie uświadomiliśmy. Ale Pan Jezus pokazuje, że przemiana jest możliwa wtedy, kiedy będziemy blisko Niego jak apostołowie, w blasku Jego Bóstwa. Przemiana jest możliwa dzięki Jego łasce. Bowiem źródłem przemiany jest odkrycie obecności Boga żyjącego w nas. A to się stanie wówczas, kiedy przyjmujemy Go w Eucharystii i spotykamy w sakramentach. W tym właśnie tkwi istota wielkopostnych starań i wielkopostnego zaangażowania, aby dać się poprowadzić Panu Jezusowi na Górę Przemienienia. Podczas tego wydarzenia Pan Jezus umacnia naszą wiarę, tak jak umacniał wiarę Piotra, Jana i Jakuba.

Tu uzyskujemy potwierdzenie odpowiedzi na pytanie, po co nam ten post jest potrzebny?

Nasz post ma nas prowadzić na górę Tabor ku przemienieniu i przebóstwieniu. Ma nas upodobnić do Chrystusa. Najtrafniej ujął to św. Augustyn w słowach: „Bóg stał się taki jak człowiek, aby człowiek mógł stać się taki jak Bóg”

Kościół jako wspólnota Dzieci Bożych z Jezusem, pragnąc zbawienia wszystkich, znając wartość tego szczególnego czasu, jakim jest Wielki Post, stara się w tym okresie pomóc wszystkim, którzy dążą do przemiany i nawrócenia, udziela sakramentów pokuty i Eucharystii oraz zaprasza i pobudza do wspólnej, ożywionej i gorliwej modlitwy, a także motywuje do postu i uczynków miłosierdzia.

W Wielkim Poście jednoczymy się na nabożeństwach Drogi Krzyżowej i Gorzkich Żali.

Panie Jezus prosimy Cię, pomóż nam poprzez modlitwę wspólnie naprawiać zło, które uczyniliśmy. ■

Jak minął zimowy czas w naszej Grupie Apostolskiej?

an. Dominika Pająk

Na pierwszym spotkaniu w nowym roku wzięliśmy udział w pogodnym wieczorku. Pograliśmy w kilka gier, pośpiewaliśmy oraz bardzo dobrze, z uśmiechem spędziliśmy ten czas. Wiele gier = wiele radości = wielka integracja.

W kolejny piątek napisaliśmy anonimowe kartki, a na nich to za co dziękujemy, przepraszamy i prosimy Boga. W ten sam wieczór udaliśmy się do kościoła i rozpoczęliśmy adorację, w trakcie, której przeczytaliśmy to, co każdy z nas napisał, aby jeszcze lepiej ją przeżyć. Niesamowicie jest wspólnotowo, ale również indywidualnie znów mieć nieograniczony (no prawie) czas na moją relację/rozmowę z Bogiem.

Innym razem analizowaliśmy fragmenty Pisma Świętego, a dokładniej Ewangelii (Mk 2,1-12). Był to bardzo ciekawy czas, bogaty w obfite myśli i nasze własne opinie, bo każdy z nas włożył coś od siebie, co sprawiło, że mieliśmy możliwość nauczyć się czegoś nowego. Razem też nauczyliśmy się poprzez takie spotkanie głosić i tłumaczyć nauki Chrystusa innym.

W międzyczasie braliśmy udział w Oplątku Młodych, który odbył się dla wszystkich grup religijnych działających w naszej archidiecezji krakowskiej w Centrum Jana Pawła II w Krakowie.

14 lutego powróciliśmy do naszych piątkowych spotkań, które tym razem odbyło się „w miłosnym stylu”. Powspominaliśmy nasze ferie, które spędziliśmy u nas w miejscowości, na rekolekcjach, lub w miejscach, gdzie Bóg nas poprowadził. Naszym punktem docelowym było romantyczne spotkanie przy świecy. Na początku szukaliśmy naszej drugiej połówki serca i wzajemnie się obdarowaliśmy komplementami. Po czym każdy z nas napisał na serduszkach swoją jedną cechę, aby pamiętać o swojej wartości. Najlepsza postać, na której możemy się wzorować pod kątem miłości – Jezus. Na koniec wszyscy dostaliśmy serduszkę z zdaniem „Dobrze, że jesteś” wraz z zadaniem, aby przekazać je dalej innym. To były bardzo dobrze spędzone walentynki w naszej wspólnotie.

Dzień później uczestniczyliśmy w dekanalnym karnawale młodych. Rozpoczęliśmy go spotkaniem z Michałem Pax Bukowskim – liderem zespołu „Muode Koty” i prowadzącym program w TVP1 Studio Raban. Nie jest on teoretykiem w temacie czystości. Na własnej skórze doświadczył zmagania w tej sferze życia i dzięki czemu jest,

dla nas młodych drogowskazem i inspiracją. „Bóg ma większe dary dla Ciebie niż Twoje marzenia. Zaufaj mu”. Następnie wzięliśmy udział w adoracji Najświętszego Sakramentu i nadszedł czas na Ucztę dla ducha – uroczystą Eucharystię. Ostatnim punktem Spotkania była zabawa karnawałowa na strażnicy na Dolnym Przedmieściu. Świetnie się bawiliśmy, pełni radości przetańczyliśmy do samego końca.

Ja mam być świętym? Tak, to ważna funkcja, do której każdy z nas jest powołany, dlatego podjęliśmy ten temat w naszej grupie. Każdy może nim być, nawet w swojej zwyczajności, bo to właśnie ona sprawia, że jesteśmy niezwykli, jedyni w swoim rodzaju. Nawet w naszym otoczeniu możemy znaleźć świętych, tylko musimy otworzyć swoje oczy na innych, pamiętając, że nawet oni popełniali błędy. Ważna sprawa: to nie my stajemy się święci, ale Bóg daje nam łaskę świętości.

Urodziny – to właśnie od nich rozpoczęliśmy ostatnie spotkanie w lutym. Nasz proboszcz w ostatnim tygodniu tego miesiąca obchodził swoje okrągłe urodziny. Właśnie dlatego zrobiliśmy mu małą niespodziankę i przygotowaliśmy prezent wraz z pięknie zaśpiewanym „sto lat”. Następnie wróciliśmy do naszego spotkania w salce przypominając sobie kilka piosenek wielkopostnych jak i porozmawialiśmy o przyszłych wydarzeniach tj.: Młody piątek – 06.03. w Myślenicach, EDK – 03.04, Forum Młodych – 03.04.-05.04 w VIII LO Krakowie itd., na które się wybieramy. Naszym ostatecznym punktem była formacja – „Dlaczego ciężko jest nam mówić o Bogu wśród innych ludzi?” Przeanalizowaliśmy postawę św. Piotra, (gdy się zaparł) starając się wczuć w to, co mogło mu towarzyszyć.

Cudownym podsumowaniem pracy w grupach jest zdanie: „Bóg nie powołuje uzdolnionych, ale uzdalnia powołanych”.

To właśnie mnie i Ciebie Bóg powołał. On chciał, żebyś tu był i świadczył Ewangelię swoim życiem – powołał Cię do wielkich rzeczy, które tylko Ty możesz wykonać. I choć czasem będzie ciężiej, pamiętaj, że On zawsze jest z Tobą i Cię wspiera, bo jesteś jego ukochanym dzieckiem. Podejmiesz się tej drogi? ■

Dzień Babci i Dziadka

Monika Zajac

Choć styczeń to miesiąc zimowy i pełen mroźnych chwil, są w nim jednak takie dwa dni, kiedy każdemu robi się cieplej na sercu – to Święto naszych kochanych Babć i Dziadków. Szczególnie wtedy możemy wyrazić wdzięczność za trud, oddanie oraz wszystko, co od nich otrzymujemy.

Tradycją naszej szkoły stały się już coroczne spotkania z okazji Dnia Seniora. W tym roku klasy 2a i 2b pod opieką wychowawczyń: Bożeny Góreckiej oraz Renaty Wilkołek przygotowały w dniu 16 stycznia wspaniałą imprezę upamiętniającą owe święto. Zaproszeni goście licznie zjawili się, by móc podziwiać swoje pociechy w różnych formach artystycznych. Spotkanie upłynęło w miłej i serdecznej atmosferze.

Dzień 24 stycznia 2020 roku, zapisze się w pamięci wszystkich babć i dziadków uczniów klasy zerowej. Tego dnia odbyła się uroczystość z okazji ich święta, podczas której występami zachwycali dzieci z oddziału przedszkolnego pod czujnym okiem wychowawczyń: Beaty Warzechy oraz Katarzyny Łotockiej.

Przedszkolaki prezentowały swój talent aktorski, wykonując inscenizację do wiersza Juliana Tuwima pt.

„Rzepka”. Podczas występu dzieci recytowały wiersze, śpiewały piosenki o kochanych Babciach i Dziadkach oraz przedstawiły swoje umiejętności taneczne. Część artystyczna zakończyła się wspólnym odśpiewaniem „Sto lat” oraz wręczeniem własnoręcznie wykonanych przez dzieci prezentów.

Dziadkowie z wielką radością oglądali występy swoich wnucząt, a spędzony czas umilił im słodki poczęstunek przygotowany przez rodziców. Dziękujemy wszystkim Babciom i Dziadkom za przybycie na uroczystość i życzymy dużo zdrowia oraz długich lat życia. ■

Najlepsi uczniowie Szkoły Podstawowej

Dyrekcja oraz grono pedagogiczne Szkoły Podstawowej im. Kornela Makuszyńskiego w Jaworniku serdecznie gratuluje uczniom, którzy w I półroczu roku szkolnego 2019/2020 osiągnęli bardzo dobre wyniki w nauce i zachowaniu:

KLASA IV: Antkiewicz Aleksandra, Gaczoł Antonina, Kotarba Amelia; KLASA VA: Gwóźdź Julia, Skóra Natalia, Susuł Jessica, Szlachetka Milena; KLASA VB: Hobot Szymon, Jawańska Justyna, Norek Natalia, Pawłowski Franciszek; KLASA VC: Braś Przemysław, Hudaszek Antoni, Sołtys Ewa, Sporysz Wiktor; KLASA VIA: Pilch Artur, Włoch Wiktoria; KLASA VIB: Ciaputa Dawid, Dąbrowa Aleksandra, Król Kinga, Orzechowski Mateusz, Silezin Jakub, Za-

wada Łukasz; KLASA VIC: Czepiel Szymon, Kotarba Aleksandra, Kulig Dominik; KLASA VIIA: Kalisz Patrycja, Kielbowicz Mariusz, Magie-

ra Amelia, Pietrzyk Marika; KLASA VIIIB, Pajak Aleksandra, Pawłowski Antoni; KLASA VIIIB: Bargieł Agnieszka, Orzechowska Urszula. ■

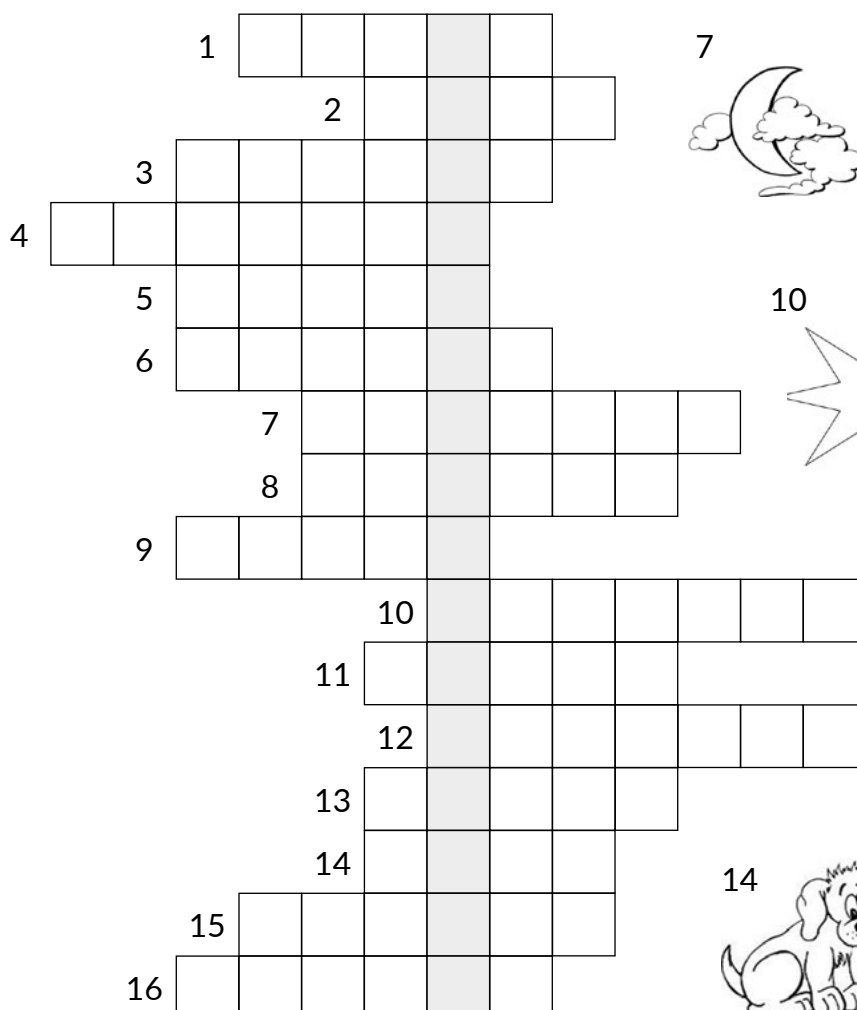
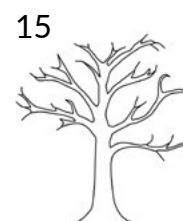
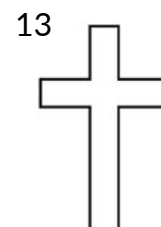
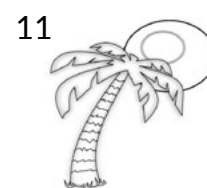
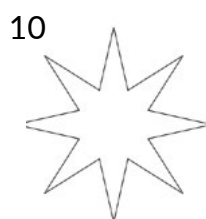
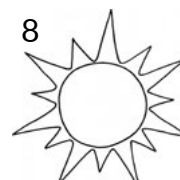
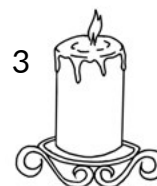
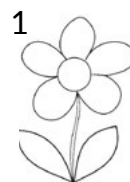

Zwiastowanie Pańskie – 25 marca

Dział „Kamyczek dla dzieci” opracowała Lucyna Bargieł

WPISZ NAZWY NARYSOWANYCH PRZEDMIOTÓW I ODCZYTAJ HASŁO.

Bożena Głodkowska

Jak Zima nie chciała oddać władzy Wiosnie

Zima pakowała już walizki. Nadszedł marzec i zbliżał się czas, kiedy powinna ustąpić miejsca Wiosnie. Lecz Zima nie chciała jeszcze odejść. Bardzo lubiła przeglądać się w skutych lodem jeziorach, podziwiać swoją białą, utkaną ze śnieżnych gwiazdek sukienkę i wyrzeźbioną ze srebrnych sopli koronę. Lubiała też siedzieć na tronie i oglądać pomalowany na biało świat.

– Phi! Wiosna? Też mi coś! Kwiaty? Bzdura! – prychała ze złością – Ta okropna Wiosna znów przemaluje wszystko na zielono!

Musicie wiedzieć, że Zima nie lubiła zielonego koloru. Kiedy tylko zobaczyła coś zielonego, od razu okropnie bolała ją głowa i dostawała a... a... psik – kataru. A na myśl o słońcu, które tylko czekało aby mocniej przygrzać „wiedły” jej sople w koronie.

A Wiosna była tuż... tuż... Wędrujące po niebie słońce co chwila wyglądało zza chmur i niespokojnie wypatrywało czegoś w dole.

– Ćwir – ćwir, czy już idzie? – pytały wróble.

Wyraźnie miały dość Zimy. Ćwierkały tak głośno, że zbudziły śpiącego jeża.

– Aaaa – ziewnął jeż szeroko – czy Zima już sobie poszła?

Spod śniegu ostrożnie wyjrzały przebiśniegi. Strzepnęły z siebie śnieg i uśmiechnęły się rozchylając płatki, bo tak uśmiechają się kwiaty.

– Jeżu! – zawołał jeden z przebiśniegów.

– Niedźwiedziu! Koniec spania!

– Krra! Krra! – gawrony nie miały czasu na rozmowy. Zaczęły już budować gniazdo i szkoda im było każdej chwili.

Zima przysłuchiwała się tym rozmowom i coraz bardziej się złości-

ła. Wszyscy mówili o jednym – żeby już w końcu sobie poszła! Wcale nie było jej z tego powodu miło.

– Wiosny wam się zachciało? – zmarszczyła groźnie czoło. – A właśnie że nie pójdę! Jeszcze sobie trochę pokróluję!

Aż pewnego ranka... Słońce wstało wcześniej niż zwykle. Spojrzało w dół i uśmiechnęło się szeroko. Z wrażenia stopniał trochę lód na rzece.

– Tiu – riu – riii! Pobudka! – Skowronki, które odleciały jesienią do ciepłych krajów wracały właśnie z dalekiej podróży.

– Obudźcie się! Idzie Wiosna! Zraz tu będzie! Trzeba ją powitać!

– Już ją ją powitam! – zamruczała Zima i tupnęła nogą. Zaszumiły gałęzie i przed Zimą stanął Zimowy Wicher – Wiew Wicherze! – rozkazała – Zatrzymaj Wiosnę!

Potem Zima tupnęła dwa razy. Na ten znak niebo zasnęło się ciemnymi chmurami. Zaczął sypać śnieg. Zrobiło się zimno. Wróble skuliły się na gałęziach i przytuliły się do siebie. Przebiśniegi stuliły płatki. Pszczoły, które wyjrzały z ula, aby powiedzieć Wiosnie „Dzień dobry” – szybko się schowały. Jeż z niedowierzaniem pokręcił głową. – Skowronkowi chyba się coś pomyliło. To jeszcze nie Wiosna – i zakopał się w ciepłych liściach. Gdzieś obok zachrapał niedźwiedź.

Skowronki jednak mówiły prawdę. Łąką właśnie szła Wiosna. Właściwie płynęła w powietrzu, stopami w leciutkich pantofelkach ledwie dotykając ziemi. Ubrana była w cienką, ozdobioną kwiatami sukienkę. Pachniało tak ładnie, że Wicherowi zakręciło się w głowie.

– HUUUUUU! – dmuchnął zimnem Zimowy Wicher. Zima patrząc

na lekko ubraną Wiosnę, zatarta ręce z radości. A Wiosna nic a nic sobie z tego nie robiła. Otulał ją ciepły, wiosenny wietrzyk: chronił przed zimnem i roztopiał w powietrzu śniegowe płatki, aby żaden z nich nie dotknął Wiosny.

Tup! Zima nie pozwalała spocząć Wicherowi. Tup, tup! – syknęła śniegiem.

Na próżno Zima tupiała nogą. Na próżno dmuchał Zimowy Wicher, sypały śniegiem chmury.. Wiosna nie dała się Zimie!

– Kum – kum – rozległo się nagle nad stawem

– A... psik! – kichnęła Zima. Zobaczyła bowiem zieloniućkie żabki obudzone czynionym przez Wicher hałasem.

– A... psik! A... psik! – rozkichata się na dobre, kiedy ujrzała zielone pączki na drzewach i zieloną trawę. Zaraz też rozbolata ją głowa. Nie pomógł nawet zimny okład odłamanego z korony sopla.

– Nic tu po mnie – Zima już wiedziała, że nie udało jej się wygrać z Wiosną – Ale nie pozwolę wam o mnie zapomnieć! Już niedługo a... psik będę u was z powrotem. Razem z Zimą odszedł Zimowy Wicher i śniegowe chmury. Wiosna pomachała im ręką na pożegnanie i mrugnęła okiem do słońeczka, które coraz wyżej i wyżej ukazywało się na niebie. Uradowane pszczoły wyleciały z ula i odtańczyły radosny taniec nad głowami jeża i niedźwiedzia.

– Wiwat Wiosno! – zawołały chórem.

Dzień Babci i Dziadka

Katarzyna Firek

„Babcia” – Babcia moja kochana, Babcia jak druga mama. Nie ma lepszego lekarstwa na bóle, niż gdy Babcia przytula czule. Babcia się troszczy, lubi rozpieszczać, jak zacznie karmić, nie może przestać. Babci nie można nikim zastąpić, więc trzeba ją cenić i pochwał nie skąpić. „Dziadziuś” – jest jak plasterek na moje rany, rozpieszcza mnie, wspiera, uczy prawdziwej zabawy. Zabawny w tym jest na dokładkę – Dziękuję! Że jesteś moim Dziadkiem.

Czym byłoby dzieciństwo bez tych członków rodziny? Niech sobie każdy zada to pytanie. Na pewno byłoby zupełnie inne... smutne, uboższe. A o kim mowa? Oczywiście o Babci i Dziadku. To właśnie oni zaraz po rodzicach, odgrywają szczególną rolę w życiu każdego dziecka, okazując swoją troskę, wsparcie, a przede wszystkim miłość!

Właśnie w te ich święta, które obchodzimy: 21 stycznia – Dzień Babci i 22 stycznia – Dzień Dziadka, wnuki mają okazję podziękować i okazać wdzięczność za opiekę, miłość, zabawę, a także poświęcony czas. 11-12 lutego br. nasze Przedszkole w Jaworniku zorganizowało uroczystość z okazji Dnia Babci i Dziadka, która odbyła się w strażnicy OSP w Jaworniku. Mali artyści mogli przedstawić swoim kochanym Dziadkom umiejętności, nie tylko muzyczne ale także i taneczne. Po raz kolejny potwierdziło się, że na Babcię i Dziad-

ka można zawsze liczyć, co było wiadać, kiedy wnuki zaprosiły swoich gości do wspólnych tańców. Radość dzieci i Dziadków była bezcenna. Po udanych występach każde dziecko wręczyło swojej Babci piękną laurkę, na której była odbita dłoń wnuka/wnuczki tworząca piękny kwiat.

Dziadziusiowie natomiast otrzymali małe słodkości: było to pięknym świadectwem szacunku i wdzięczności dla Nich. Szczęśliwe i uśmiechnięte twarze Babć i Dziadków po raz kolejny ukazały nam, jak ważne są takie spotkania z wnukami.

W imieniu pani Dyrektor mgr Bogumiły Łętocha i całej kadry

przedszkolnej, pragniemy podziękować Babciom i Dziadkom za tak liczne przybycie na tę uroczystość. Serdeczne podziękowania kierujemy również strażakom za udostępnienie strażnicy na tak ważne wydarzenie. ■

Ostatki w Jaworniku

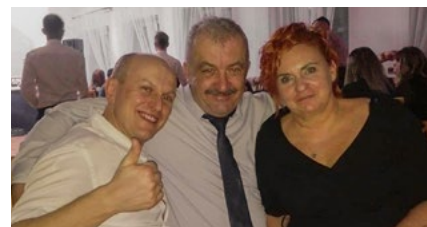
Bogumiła Łętocha

Tak to już 16 raz jak na Strażnicy OSP Jawornik hucznie rozpoczęli włoskimi przebojami wspólną zabawę ostatkową rodzice dzieci z przedszkola w Jaworniku. DJS BROTHERS zagrał największe przeboje i wspólnie bawili wszystkich chętnych do tańca, dania serwowane przez Catering „RS”, zadbał aby było pysznie i zdrowo. Rodzice chętnie zakupili cegiełki, które były pełne różnorodnych nagród, myślę że w niejednym domu zostało już zakupione zwierzątko lub ptaszek do pięknych klatek. Atrakcją była także licytacja piłki klubu sportowego „Wisły Kraków”, która była podpisana przez wszystkich piłkarzy „EKSTRAKLASY”, fani tego klubu walczyli dzielnie o jej posiadanie. Zabawa trwała do białego rana. Karnawał zakończony. Hucznie, owocnie i w szczytnym celu.

Jako dyrektor Przedszkola kieruję serdeczne podziękowania Komitetowi Rodzicielskiemu, rodzicom

wszystkich grup, dzięki, którym loteria cegiełkowa była bardzo atrakcyjna i wartościowa. Dziękuję wam za zaangażowanie w życie przedszkola, pomoc w organizacji zabawy oraz poświęcenie wolnego czasu. Bez wspólnej pracy nie osiągnęlibyśmy efektu dobrego wychowania i rozwoju młodego pokolenia. Dziękuję za wspólnie wypieki, pomoc przy tworzeniu cegiełek oraz dekorowaniu sali. Niezastąpionemu personelowi przedszkola bardzo dziękuję za zaangażowanie we wszystkie etapy przygotowań do tej wspaniałej zabawy, za pomysły, poświęcenie czasu wolnego od pracy. Państwu Zofii i Stanisławowi Polewka za pomoc na Strażnicy. Pani Władzi Łapa za całonocny dyżur w Kiosku rozmaiłości.

Bo najwięcej radości w życiu to cieszyć się nim i dzielić sobą z dobrymi ludźmi, którzy kruszą egoizm i wracają wiarę w człowieka dobrego. Jestem szczęśliwa, że mogę w swoim

życiu pracować i spotykać na swojej drodze Takich Ludzi. Dlatego jeszcze raz wszystkim serdecznie dziękuję.

Dzięki hojności rodziców i pomocy ludzi dobrej woli za zgromadzoną kwotę pragniemy zakupić atrakcyjne zabawki dla każdej grupy: domek, ławeczki, zjeżdżalnię dla dzieci do ogrodu, aby zabawa na świeżym powietrzu przyniosła im dużo radości.

Wraz z Radą Rodziców pragniemy podziękować rodzicom dzieci przedszkolnych oraz firmom, które przyczyniły się do podniesienia atrakcyjności nagród wylosowanych podczas sprzedaży cegiełek: Gabinet rehabilitacji i masażu Biela-MED, Nosalowy Dwór RESORT&SPA-Zakopane, Górecy-Serwis, Mollyflex-Arkadiusz, Marzena Kiszka, P.P.H. Inter-Zoo Osieczany, Spółka jazdy konnej „Hucuł” – R.K Gurbisz, „Górecy Serwis”. **KTO POMAGA TEN, JEST ZAWSZE BOGATY!** ■

Kalendarium liturgiczne

9 marca, poniedziałek

Dzień powszedni albo wspomnienie św. Franciszki Rzymianki, zakonnicy

17 marca, wtorek

Dzień powszedni albo wspomnienie św. Patryka, bpa

18 marca, środa

Dzień powszedni albo wspomnienie św. Cyryla Jerozolimskiego, bpa i dra Kościoła

19 marca, czwartek

Uroczystość św. Józefa Oblubieńca NMP

23 marca, poniedziałek

Dzień powszedni albo wspomnienie św. Turybiusza z Monogrove, bp

25 marca, środa

Uroczystość Zwiastowania Pańskiego

2 kwietnia, czwartek

Dzień powszedni albo wspomnienie św. Franciszka z Pauli, pustelnika

4 kwietnia, sobota

Dzień powszedni albo wspomnienie św. Izydora, bpa i dra Kościoła

7 kwietnia, wtorek

Dzień powszedni albo wspomnienie św. Jana Chrzyciela de la Salle, prezbitera

ŚLUBY

Piotr Andrzej Bucki i Anna Jugowiec

Niedzielne czytania mszalne

15 marca, 3. niedziela Wielkiego Postu

A nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w naszych sercach przez Ducha Świętego, który został nam dany. Chrystus bowiem umarł za nas jako za grzeszników w oznaczonym czasie, gdyśmy jeszcze byli bezsilni (Rz 5, 5n).

22 marca, 4. niedziela Wielkiego Postu

Niegdyś byliście ciemnością, lecz teraz jesteście światłością w Panu: postępujcie jak dzieci światłości (Ef 5,8).

29 marca, 5. niedziela Wielkiego Postu

Ci, którzy żyją według ciała, Bogu podobać się nie mogą. Wy jednak nie żyjcie według ciała, lecz według ducha, jeśli tylko Duch Boży w was mieszka (Rz 8,8).

5 kwietnia, Niedziela Palmowa Męki Pańskiej

Pan Bóg Mnie obdarzył językiem wymownym, bym umiał przyjść z pomocą strudzonemu, przez słowo krzepiące. Każdego rana pobudza me ucho, bym słuchał jak uczniowie (Iz 50,4).

12 kwietnia, Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego

A pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu (J 20,1).

POGRZEBY

+ Zofia Chmielowska, + Zofia Maria Włoch

+ Elżbieta Woźniak + Janina Szlachetka

+ Bronisław Podoba + Edward Łapa

Intencje mszalne

9.03.2020, poniedziałek

7.00 + Tadeusz Góralik – od rodziny Siutów

17.00 + Janusz Motyka – od rodziny Postawów

10.03.2020, wtorek

7.00 + Jan Hudaszek – od rodziny Łapów z Myślenic

17.00 + Andrzej Hudaszek – od chrześniaka Stanisława

11.03.2020, środa

7.00 + Marianna Kołodziejczyk

17.00 ++ Anna Kurowska r. śm., Stefania i Jan rodzice, Władysław Szlachetka, Franciszek Róg, Stanisław Kurowski

12.03.2020, czwartek

7.00 + Tadeusz Chmielowski – od siostrzeńca Rafała z żoną

17.00 + Kazimierz Ostrowski – od rodziny Pawłowskich

13.03.2020, piątek

7.00 rezerwacja

17.00 + Władysław Polewka – od syna Grzegorza

14.03.2020, sobota

7.00 + Jan Podoba

17.00 ++ Adrian Wilkołek, Józef i Helena Wilkołek, Stanisław i Janina Kurowscy

15.03.2020, niedziela

7.00 rezerwacja

9.00 1) + Janusz Woźnica 5. R. śm., – od żony i dzieci
2) ++ Józef Tomal, Maria żona, Ludwik Hudaszek, Maria żona, zm. z ich rodzin

11.00 + Bronisława Górecka – od wnuków Łukasza i Anny

16.00 + Zofia Dymek – od syna Kazimierza z córką

16.03.2020, poniedziałek

7.00 + Jan Hudaszek – od rodziny Niedosiał

17.00 rezerwacja

17.03.2020, wtorek

7.00 + Zbigniew Hołuj – od syna

17.00 + Kazimierz Ostrowski – od wnuka Leszka z rodziną

18.03.2020, środa

7.00 rezerwacja

17.00 + Bogdan Kotowski

19.03.2020, czwartek

7.00 + Stanisław Łapa – od sąsiadów Szlachetka

17.00 1) ++ Józef Węgrzyn i jego rodzice
2) ++ Eugeniusz Szlachetka, Anna żona, Władysław syn, Stanisław Łapa

20.03.2020, piątek

7.00 + Tadeusz Chmielowski – od siostrzenicy Agnieszki z rodziną

17.00 + Władysław Polewka – od sąsiadów Nowików i Wilkołek

21.03.2020, sobota

7.00 ++ Stanisław Górka, Józef syn, Maria Borowa córka

17.00 1) + Łucja Węgrzyn – od córki, synów, wnuków i prawnuków
2) ++ Rajmund Karaim, Eleonora żona, Maria i Roman Karaim rodzice, Ryszard Łukaszuk, Michał i Rozalia rodzice, Anna i Jan Franczak

22.03.2020, niedziela

7.00 + Józef Polewka. Kazimiera i Józef rodzice

9.00 1) ++ Jan i Władysława Tomal, Ryszard Król

2) ++ Wiktoria Szlachetka, Zofia i Władysław Szlachetka

11.00 1) + Jacek Janicki w r. śm.
2) dziękczynno-błagalna w 7. r. urodzin Gabrieli

16.00 + Franciszek Cudak – od córki Marii

23.03.2020, poniedziałek

7.00 + Jan Hudaszek – od członków Koła Rolniczego

17.00 + Zbigniew Racinowski – od wnuków

24.03.2020, wtorek

7.00 + Władysława Kurowska – od syna Grzegorza z rodziną

17.00 1) + Zofia Dymek – od wnuka Mariusza z rodziną

2) + Halina Hodana r. śm.

25.03.2020, środa

7.00 + Zbigniew Hołuj – od brata Zygmunta z rodziną

17.00 + Janina Tarnowska – od koleżanek Anny i Teresy

26.03.2020, czwartek

7.00 + Jan Hudaszek – od rodziny Pawłowskich

17.00 + Janusz Motyka – od rodziny Kasperczyk

27.03.2020, piątek

7.00 + Tadeusz Góralik – od rodziny Łakomy

17.00 + Kazimierz Ostrowski – od teściów Leszka z córką Natalią

28.03.2020, sobota

7.00 w intencji małżeństw i rodzin

17.00 + Maria Pęcek – od rodziny Łapów i Ocetkiewicz

29.03.2020, niedziela

7.00 ++ Józef Ostafin, Bogusław Kochan, Albin i Wiktoria Ostafin, Maria, Kazimiera i Tadeusz Woźniak, ich rodzice, Halina Hodana i Marian Kochan

9.00 + Ludwika Polewka – od Augustyna z rodziną

11.00 ++ Karol Dańda, jego rodzice, Michalina i Józef Zborowski, Walenty Pęcek

16.45 ++ Jan Kurowski, Janina żona, Władysław Łapa, Rozalia żona, Celina córka, Bolesław Zborowski, Maria żona

30.03.2020, poniedziałek

7.00 ++ Józef Braś r. śm., Maria i Franciszek rodzice

16.00 w intencji chorych z naszej parafii

18.00 rezerwacja

19.15 + Helena Kurowska – od córki Agaty z rodziną

31.03.2020, wtorek

7.00 + Jan Hudaszek – od sąsiadów Pitaków z rodziną

18.00 + Franciszek Bartosz

1.04.2020, środa

7.00 + Zbigniew Hołuj – od siostry Doroty z rodziną

18.00 rezerwacja

2.04.2020, czwartek

7.00 + Janina Tarnowska – od wnuka Dawida z rodziną

18.00 + Władysław Polewka – od sąsiadów Święch

3.04.2020, piątek

7.00 ++ zmarli wypominani w wypominacjach

18.00 + Andrzej Hudaszek – od żony i dzieci z rodzinami

4.04.2020, sobota

7.00 + Ludwika Polewka – od Barbary i Stanisława Polewka z Krakowa

18.00 + Franciszek Cudak – od wnuka Wojciecha z rodziną

5.04.2020, niedziela

7.00 rezerwacja

9.00 ++ Stefania i Stanisław Łapa, ich rodzice, Ewa, Józef, Alicja i Stanisław Łap, Franciszek Węgrzyn

11.00 1) rezerwacja

2) dziękczynno-błagalna dla Jolanty i Pawła w 25. r. ślubu oraz ich rodziny

16.00 dziękczynno-błagalna dla Marty i Stanisława w 35. r. ślubu oraz ich rodziny

6.03.2020, poniedziałek

7.00 rezerwacja

18.00 + Zbigniew Racinowski – od Stefana i Marii

7.03.2020, wtorek

7.00 + Zbigniew Hołuj – od siostry Teresy z rodziną

18.00 + Kazimierz Ostrowski – od wnuka Leszka z rodziną

8.03.2020, środa

7.00 + Helena Wilkołek, Jan Cholewa, Łukasz Włoch

9.03.2020, czwartek

18.00 1) rezerwacja

2) + Tadeusz Góralik – od dzieci z rodzinami

10.03.2020, piątek

18.00 Liturgia Wielkiego Piątku

11.03.2020, sobota

19.00 1) w intencji parafian

2) ++ Jan Łapa r. śm., rodzice Franciszek i Helena, Anna bratowa, Jan i Maria Nędza, Maria i Roman Bargiel

12.03.2020, niedziela

7.00 rezerwacja

9.00 1) rezerwacja

2) dziękczynno-błagalna w 37. r. ślubu Lucyny i Mariana z prośbą o dalsze Boże błogosławieństwo, zdrowie, opiekę MB dla małżonków i jej rodziny

11.00 1) rezerwacja

2) ++ Mieczysław Sołtys, Salomea żona, Krzysztof syn

15.30 + Józefa Traczyk – od koleżanek i kolegów ze szkoły

Program Rekolekcji Wielkopostnych

NIEDZIELA 29.03

- 7.00 Msza św. z nauką dla wszystkich
- 9.00 Msza św. z nauką dla wszystkich
- 11.00 Msza św. z nauką dla dzieci Szkoły Podstawowej
- 15.00 Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym
- 16.00 Nauka dla małżonków i rodziców
- 16.45 Msza św
- 17.30 Nauka dla młodzieży szkoły średniej, studiującej i pracującej

PONIEDZIAŁEK 30.03

- 7.00 Msza św. z nauką dla wszystkich
- 8.30 Msza św. z nauką dla kl. I–V SP
- 10.00 Msza św. z nauką dla kl. VI–VIII SP
- 14.00–18.00 Spowiedź dla wszystkich
- 16.00–16.30 Przerwa
- 18.00 Msza św. z nauką dla wszystkich
- 19.15 Msza św. z nauką dla młodzieży szkoły średniej, studiującej i pracującej

WTOREK 31.03

- 7.00 Msza św. z nauką dla wszystkich
- 8.30 Msza św. z nauką dla kl. I–V SP
- 10.00 Msza św. z nauką dla kl. VI–VIII SP
- 11.00 Odwiedziny chorych ze spowiedzią i Komunią św.
- 15.30 Spowiedź dla chorych i starszych
- 16.00 Msza św. dla chorych i starszych z udzieleniem sakramentu namaszczenia chorych
- 18.00 Msza św. z nauką dla wszystkich

ŚRODA 1.04

- 7.00 Msza św. z nauką i błogosławieństwem rekolekcyjnym dla wszystkich
- 8.30 Msza św. z nauką i błogosławieństwem rekolekcyjnym dla kl. I–V SP
- 10.00 Msza św. z nauką i błogosławieństwem rekolekcyjnym dla kl. VI–VIII SP
- 11.30 Nabożeństwo Eucharystyczne z błogosławieństwem dzieci w wieku przedszkolnym
- 16.30 Msza św. dla Róż Różańcowych i Wspólnoty Komunii św. Wynagradzającej
- 18.00 Msza św. z nauką i błogosławieństwem rekolekcyjnym dla wszystkich

Program Triduum Paschalnego

WIELKI CZWARTEK

- 18.00 Msza św. Wieczery Pańskiej, następnie adoracja Najświętszego Sakramentu w Ciemnicy do godz. 22.00.

WIELKI PIĄTEK

W tym dniu obowiązuje post ścisły.

- 7.00 Adoracja Najświętszego Sakramentu:
 - 9.00 adoracja dla Róż Różańcowych
 - 10.00 adoracja klas 6, 7 i 8
 - 11.00 adoracja klas 0–5
- 15.00 Droga krzyżowa.
- 17.45 Koronka do Miłosierdzia Bożego.
- 18.00 Liturgia Wielkiego Piątku. Na zakończenie Droga krzyżowa i Gorzkie żale. Adoracja Najświętszego Sakramentu w Grobie Pańskim do godz. 23.00.
- 22.00 Adoracja dla młodzieży

WIELKA SOBOTA

W tym dniu zachęcamy do zachowania postu jakościowego.

- 7.00 Adoracja w Grobie Pańskim
- 8.00 Adoracja Wspólnoty Komunii Św. Wynagradzającej.
- 10.00, 10.30, 11.00, 11.30, 12.00 Świecenie pokarmów.
W czasie święcenia pokarmów będą wystawione kosze, do których można składać produkty żywnościowe o dłuższej trwałości dla najuboższych w naszej parafii.
- 18.45 Koronka do Miłosierdzia Bożego.
- 19.00 Liturgia Wielkiej Soboty. Na Wigilię Paschalną prosimy przynieść ze sobą świece.

NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

- 6.00 Procesja rezurekcyjna, a po niej Msza św.
- 9.00, 11.00, 15.30 Msza św.
- 15.00 Uroczyste Nieszpory.

Biały Kamyk – redaguje zespół; **Opiekun:** ks. Sławomir Głuszek;

Redakcja: Lucyna Bargieł, Andrzej Pawłowski, Waław Szczotkowski (redaktorzy wydania), Beata Kielbowicz, Anna Kowalska, Elżbieta Łabędzka, Agnieszka Rozum, Wiktoria Sułowska, Justyna Tyrka, Elżbieta Węgrzyn, Monika Zajac;

Skarbnik: Bogumiła Węgrzyn; **Skład:** Małgorzata Gumularz; **Foto:** Paweł Ciaputa, **Adres:** www.bialykamyk.net; **e-mail:** bkamyk@op.pl;

Zdjęcie na okładce: William-Adolphe Bouguereau, *Biczowanie Pana Jezusa*, XIX w.

REDAKCJA ZASTRZEGA SOBIE PRAWO DO SKRACANIA I OPRACOWANIA EDYTORSKIEGO NADESŁANYCH TEKSTÓW.